

Dr. Lengyel Péter
Professor Emeritus

*1929-ben született Budapesten.
Vegyésmérnöki oklevelét 1951-ben szerezte, száma: 657.*

1953-tól 1956-ig a Budapesti Orvostudományi Egyetemen volt aspiráns. Kutatómunkáját a Gyógyszeripari Kutató Intézet Központi Biokémiai Kutató laboratóriumában végezte. 1956-ban az Amerikai Egyesült Államokba emigrált. 1957 és 1962 között a New York Egyetem Orvoskarának Biokémiai Tanszékén dolgozott Severo Ochoa, Nobel díjas biokémikus laboratóriumában. 1962-ben szerzett PhD doktori fokozatot biokémiából. Doktori disszertációja alapját a génkód megfejtésével foglalkozó kísérletek képezték. 1962 és 1965 között instruktorként, majd assistant professorként volt a New York Egyetem Biokémia Tanszékén. 1963 és 64 között ösztöndíjas a párizsi Pasteur Intézetben a Nobel-díjas Jacques Monod laboratóriumában. 1969-ben kapott professzori kinevezést a Yale Egyetem Molekuláris Biofizika és Biokémia Tanszékén. 1965 és 2000 között biokémiát, molekuláris biológiát és virológiát tanított. A 35 év alatt több mint 90 posztdoktor és doktoráló munkatársa volt. A Yale Egyetem laboratóriumában az első 10 évben a fehérje szintézis biokémiai mechanizmusait vizsgálta. Az utóbbi 25 évben elsősorban az interferonok hatását kutatta. Újabban főként egy géncsoporttal (gene 200 cluster) és a géncsoport által kódolt fehérjékkel foglalkozik. Kutatási eredményeit több, mint 170 tudományos cikkben közölte. 1994 óta külső tagja a Magyar Tudományos Akadémiának. 2000-ben a Nemzetközi Interferon és Citokin Kutató Társaság tiszteletbeli tagjává választották. 2000-ben Professor Emeritus lett a Yale Egyetemen. Kutató és oktató munkáját a mai napig folytatja.

Az Egyetem Tanácsa **arany diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.